

Eindelijk was het dan zover, Pinksteren het lang verwachte weekend. Vele van ons hadden daar naar uitgekeken.

We wisten dat we naar Piet Haan zouden gaan, waar we het 10-jarig bestaan gingen vieren in het 11^e jaar.

Wij togen al weer vroeg naar het Flintplein, waar wij de een na de ander konden begroeten.

Wij moesten echter 3 van onze club-leden missen, omdat er nog werkzaamheden moesten worden verricht.

Nadat de chauffeurs de opdracht van de voorzitter hadden ontvangen werd de tocht naar Limburg aanvaard.

Het tussengedeelte zal ik u besparen, want u verslaggever heeft nog steeds geen telefoon in zijn wagen, dus weet ik niet wat er is geschied. Alleen was er iemand in mijn wagen die zo'n hoge nood had, dat hij stil en wit was, en niet de Grolsch maar van koffie.

Nederweert dat was de eerste stop, nou die kwam bij vele als geroepen, niet alleen voor de koffie maar ook voor de kleine boodschap.

Na de koffie was het tweede deel van de reis, op naar Piet Haan, waar we voorspoedig naar toe reisden. Alleen jammer dat het weer niet zo meewerkte, maar we zaten droog.

Het andere hoef ik niet zo uit te wijden, zoals het nummeren van de kamers, en het voelen van de bedden en het uitpakken van de koffers.

Maar uw verslaggever WIMMIE kreeg nog wel enige kriebels toen hij de huiskamer betrad na 6 jaar, war dat was, vraag het hemzelf.

Een druk programma wachte ons, een voettocht met puzzel die voor de ouderen onder ons nog wel eens de kennis ontbrak om mee te puzzelen, daarom had het bestuur het goed door elkaar gehutseld.

Na de nodige consumpties genuttigd te hebben was er reden om te slapen, wat de kleinste onder ons al uren deden.

Inmiddels waren ook onze overige club-leden gearriveerd, waardoor iedereen blij was dat we compleet waren.

Vroeg op dat was het devies van het bestuur, want er moest zoveel mogelijk van het programma afgewerkt worden.

Op reis naar Bruhl Fantasia-land, daar kon een ieder na een gratis busreisje verder zijn gang gaan. In groepjes gingen we het park in en konden doen en laten wat zij wilden.

Zo kon iedereen eten en drinken en lol maken waar zij zin in hadden, alleen dit moet mij van het hart dat vele lunchpaketten hun doel gemist hebben waar ze voor dienden.

Om 16.00 uur moest een ieder weer bij de uitgang zijn, allen hadden er geen moeite mee al was de tijd wat kort.

Terug bij Piet Haan lieten we ons de maaltijd goed smaken, ofschoon daar door sommigen anders over werd gedacht, maar vergeet niet het is moeders pappot niet.

De spelletjes die bedacht werden door het bestuur in de huiskamer zoals hints en bingo die spreken voor zichzelf want er werd gelachen maar het was er ook wel stil.

De avond leverde nog wat vrolijke dingen op, zoals ome Bep zijn nieuwe pyama showde, en er ook nog een zuster en een arts geraadpleegd werd om een van onze kleintjes te onderzoeken op blinde darm, maar het bleek te gaan om 3 coupe ijsjes.

We hoefde niet zo vroeg op, 9 uur aan tafel dus dat was een mooie tijd, maar naar buiten gekeken te hebben, was het weer niet om naar huis te schrijven. Het bleek ook wel toen we uit de kolenmijn kwamen, daar werd de eerste neerslag gekonstateerd.

Dat werd nog eens benadrukt toen we zouden gaan midget-golven.

Door een wegomleiding werden we even misleid, allen hadden de auto al verlaten toen een ware wolkbreuk ons overviel, vluchte terug: ook tante Jopie, die wilde waarschijnlijk met parasol en al de auto in, maar mislukte heimelijk doordat zij achterwaarda tussen de stoelen in kwam, resultaat, 1 been nat en 1 been droog. Het alternatief wat het bestuur geschapen had dat sloeg goed in: bowlen, na Maastricht gezien te hebben kon de onderlinge strijd beginnen, later in de middag was er een prijsuitreiking.

Na het eten moest helaas de thuisreis aanvaard worden (ofschoon lang zat met zo'n club) niet slecht bedoeld overigens.

Die verliep een beetje traag door de filevorming, maar elke chauffeur wist zelf zijn initiatief te nemen om bij de Lucht te komen, om daar uit elkaar te gaan en ons eigen huis weer op te zoeken, wat gebeurde gelukkig zonder kleerscheuren.

Bestuur, ik hoop dat ik namens allemaal mag schrijven, heel hartelijk dank voor alles wat jullie voor elkaar gemaakt hebben en tot volgend jaar.

Uw speciale verslaggever WIMMIE.

P.S. Ook nog bedankt voor de huldinging, het heeft goed gesmaakt.